

§ 6.

Det paaligger nærmest Politiet i Kjøbstæderne at vaage over denne Lovs Efterlevelse, og detses Betjente skulle derfor have nøie Indseende ikke blot med de i Kjøbstaden hjemmehørende Vogne, men ogsaa med de i § 2 omhandlede Vogne, som ankomme dertil eller passere derigennem. Befindes nogen Overtrædelse at være begaaet, skal Vedkommende anholdes og Sagen uden Ophold undersøges til Politiprotocolen.

Er den Skyldige villig til strax at erlægge en saadan Bøde, som Politimesteren finder passende, eller stiller han Sikkerhed for samme, kan Sagen dermed være afgjort. I modsat Fald forfølges Sagen til Doms og behandles som offentlig Politisag.

§ 7.

Anholdes Noget for Overtrædelse af denne Lov, skal han, hvad enten Sagen strax afgøres derved, at han frivilligen retter for sig, eller den forfølges videre, af Politimesteren forsynes med et Beviis, der sikrer ham fri Hjemfart.

§ 8.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1862, fra hvilken Tid Placaten af 27de Mai 1848 og Loven af 16de Marts 1851 ere ophævede. Dog skal Indenrigsministeriet være bemyndiget til for enkelte Dele af Landet at indrømme en yderligere Udsættelse.

Notiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

For at forebygge den skadelige Virkning paa Chausseerne af en uheldig Vognconstruction og i Særdeleshed af den almindelige Brug af Vogne med smalle Hjulfølg og ringe Sporvidde til usforholdsmæssigt tunge og brede Læs, blev der ved Placaten af 27de Mai 1848 foreskrevet visse Bestemmelser, der skulde iagttages med Hensyn til Constructionen af de Vogne, som benyttes paa Hovedlandevejene i Sjælland, naar Vognen med alt Tilbehør

samt det Gods og de Personer — dog berunder et indbefattet Kubsten — som føres paa samme, veier 3,500 Pbd. eller derover. For Overtrædelse af de givne Forskrifter skulde erlægges en Mulkt af 10 Rd., hvilken dog nærmere er bleven reguleret ved Lov af 16de Marts 1851. Til at kontrollere Overholdelsen af Placatens Bestemmelser blev det fastsat, at der paa 3de Steder tæt ved Hovedlandevejene, nemlig ved Lyngby, Carlslunde og Roeskilde, skulde indrettes Vægtapparater, hvorpaa Vognene med Læs kunde indføre og derefter under Et veies, og iøvrigt forbeholdt Betræffet sig, naar det i Tiden maatte findes fornødent, at indrette andre eller flere Controlsteder.

Med Erfaring er det tilstrækkelig godtgjort, at Hovedlandevejene paa Sjælland og navnlig i Nærheden af Kjøbenhavn have vundet ved de ved ovennævnte Placat givne Bestemmelser, men efter Ingenieurcorpsets Anskuelse turde det derimod være tvivlsomt, om disse Bestemmelser ere tilstrækkelige, og om de, idet de gaar ud fra Læsenes Vægt som Norm for Fælgbredden, ere baserede paa et i praktisk Henseende rigtigt Udgangspunkt. Corpset formener, at dette ikke er Tilfældet; thi deels er en Fælgbrede af 4 Tommer i og for sig utilstrækkelig ved meget svære Læs, deels har det store praktiske Vanffeligheder at overholde Bestemmelserne, naar disse ere baserede paa Læsenes Vægt istedetfor paa Trædyrenes Antal. Vægten er det rationelt rigtige Udgangspunkt, men Hestenes Antal giver alene Muligheden for en let gennemførlig Control. En Udvidelse af Placaten af 27de Mai 1848 til ogsaa at gjælde for de øvrige Provinde af Kongeriget kan derfor kun være tilraadelig, naar det maatte ansees givet, at andre baade fuldstændigere og hensigtsmæssigere Bestemmelser i den her omhandlede Retning overhovedet ikke kunne opnaaes. Der er ogsaa et andet Hensyn, som gjør det ønskeligt at vælge andre Bestemmelser end dem, Placaten foreskriver, det nemlig, at den her ved anordnede Control er meget kostbar, idet der, naar Placaten gjøres gjældende for hele Landet, vil behøves en betydelig Sum til Opførelse af Vægtthuse trindt om i Landet og et aarligt Beløb til Udgifterne